

פרוטוקול מס' 227

מישיבת ועדת הכספים
יום שני, כ"א בטבת התשנ"ח (19 בינואר 1998), שעה 10:00

נכחו:

חברי הוועדה:

א' רביץ - היו"ר
ז' בויס
מ' גולדמן
נ' דהן
י' כהן
מ' נודלמן
א' פינס-פז
א' רובינשטיין
א' שוחט

מוזמנים:

ג' בן-דוד, ד' לחמן-מסר, נ' הכהן,
י' מימון - משרד המשפטים
א' יודלביץ, נ' רז, א' ניסן, ר' וולפמן,
ד' זייצ'יק - משרד האוצר
א' סילמן - נשיא לשכת רואי חשבון
מ' קירשנבאום - מנכ"ל רשות השידור
צ' לי-דר - רשות השידור
משלחת סוכנות ידיעות עתי"ם
ר' אפרת - נציבות המים
י' תמרי - המרכז החקלאי
י' עזרא - ועד יישובי הנגב

יועץ משפטי:

א' שניידר

מזכיר/ת הוועדה:

א' קרשנר

קצרנית:

א' לוין

סדר-היום:

1. הצעות לסדר היום
2. תקנות רואי חשבון (תיקון)
3. תקנות עידוד החיסכון (תכניות חיסכון תשורה, תשורת המשך, מט"חית, מט"חית המשך ופטור ממס הכנסה)
4. הפסקת קבלת שירותי סוכנות הידיעות עתי"ם על-ידי רשות השידור
5. תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון)
6. שינויים בתקציב לשנת 1998
7. תקציב רשות השידור לשנת 1998 ותקציב ערוץ 3 לשנת 1998

תקנות רואי החשבון (אגרות) (תיקון), התשנ"ח-1997

היו"ר אברהם רביץ:

אני פותח את הישיבה. נתחיל בתקנות רואי חשבון.

גב' דידי לחמן-מסר, כיוון שבאת אני רוצה להציג לפנייך את השאלה. את חינכת את כל מי שהיה מוכן להתחנך בבית הזה, שאנחנו לא קובעים מסיים דרך אגב אגרות. אגרות צריכות לחסות את ההוצאות, אולי קצת יותר, כדי לא להגיע לגירעון. כאשר הוגצה לנו הבקשה הזאת של רואי החשבון התברר לנו, אלא אם טעינו, שתקציב מועצת רואי חשבון כ-4 מיליון ש"ח בשנה ואילו ההכנסה העכשווית מהבחינות שנערכות לרואי חשבון היא כ-11 מיליון ש"ח.

יש כאן תיקון בכיוון הנכון. שמעתי בטרם היכנסי לוועדה, שהיה דו"ח מבקר המדינה שאמר את הדברים. התיקון הוא בכיוון הנכון - להפחית - - -

ד' לחמן-מסר:

ולעשות פלאט.

היו"ר אברהם רביץ:

להתאים ולעשות פלאט. מעלים את האגרה מ-600 ל-800 ש"ח ותהיה אגרה פחות או יותר שווה לכול, עם איזשהו מדרג.

ד' לחמן-מסר:

יהיה מדרג לשכירים, ומגיל 70 ירידה משמעותית.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל גם אחרי התיקון הזה עדיין יש פער גדול בין ההכנסות לבין ההוצאות. צריך לבדוק, אולי הפער הזה נובע גם מתשלומי יתר של הנבחנים. אולי גם שם צריך לעשות תיקון.

לא הבנו את מבוכי התקציב הזה וטוב שהגעת ותסבירי לנו, גב' דידי לחמן-מסר.

ד' לחמן-מסר:

נמצא כאן גדעון בן-דוד, שהוא הממונה על התקציבים של משרד המשפטים, והוא יסביר את הנושא.

מועצת רואי חשבון היא הגוף שמסמיק אנשים שרוצים לקבל רשיון. המועצה מוקמת על-פי חוק והיא מורכבת מנציגי משרדים שממנה שר, דהיינו, לא לשכת רואי החשבון.

אני קצת חדשה בנושא של ראיית חשבון, אני מטפלת בו כשנה. נמצאת כאן גם מזכיר מועצת רואי החשבון, הגב' נינה כהן, ועורכת-דין יעל מימון ממשרדי. הנושא של ראיית חשבון מטופל על-ידי המועצה במספר הקשרים. מועצת רואי חשבון קובעת את האגרה לרשיון המקצועי, שזה הנושא שעומד על הפרק עכשיו לפני הוועדה הנכבדה, ושאותו יסביר מר בן-דוד. במקביל ישנן אגרות נוספות על הבחינות, ואנחנו גם את הנושא הזה בוחנים במהלך השנה הקרובה, אבל הוא לא עומד כרגע על סדר היום.

יש חשיבות רבה לאישור האגרה היום ולכן נזעקנו כאשר שאלת בצדק את השאלות שנשאלו, מאחר שמ-31 בינואר אם לא תאושר האגרה החדשה, תמשיך ותחול החובה לשלם את האגרה הישנה, שהיא בהרבה יותר גבוהה. מר בן-דוד בדיק, הוא ערך את התקציב של מועצת רואי חשבון, והוא יציג את כל הפרטים והמבנים של התקציב, צד ההוצאה וצד ההכנסה, ושל בקשת המשרד לאגרה של 800 שקל לרואה חשבון קבוע ו-400 שקל לשכיר ו-120

שקל מעל גיל 70. אלה התעריפים שאושרו על-ידי ועדת האגרות, שבחנה אף היא את צד ההוצאה מול ההכנסה ואישרה את האגרות עם השוני המהותי. הפעם אין התייחסות לוותק אלא יש התייחסות פלאט, מאחר שהשירות המקצועי ניתן לכול, ובשום אגרה מקצועית אין התייחסות לסוגיית ותק, כפי שהיה בעבר.

לשכת רואי חשבון הייתה שותפה לקביעה הזאת. היא מקבלת על עצמה את השיעור הזה לגבי חבריה, ובמקביל היא גובה מטעם חבריה גם שיעור דמי חבר עבור הלשכה עצמה. לכן אנחנו מאוד מבקשים שתאשרו את השיעור של 800 ו-400 ש"ח.

היו"ר אברהם רביץ:

מה בדבר אגרת הבחינות?

ד' לחמן-מסר:

כל סוגיית הבחינות והשירותים הנוספים שנותנת המועצה לנבחנים, שהם אינם רואי חשבון - - -

היו"ר אברהם רביץ:

אולי זה יקר מדי.

ד' לחמן-מסר:

בהחלט יכול להיות. אנחנו בודקים את הסוגיה הזו. מר בן-דוד יסביר לכם את סוגיית הבחינות. אני רק מציעה שקודם כול נתיצב על צד ההכנסות מול ההוצאות לעניין שיעור האגרה, שהוא הנושא שעלינו לדון בו היום, כאשר בנושא הבחינות אפשר יהיה לדון בהמשך, בשים לב לכל המטלות שהמועצה לקחה על עצמה - בסוגיית הבחינות, בסוגיית הפטורים - ולכן האגרות קשורות במשימות הללו והן תיבחנה שנית לאור ההערות שתשמיע הוועדה.

היו"ר אברהם רביץ:

מר בן-דוד, תגיד לנו מה התקציב ומה היתרה התקציבית שיש לכם לאחר ההפחתה ל-800 ש"ח.

ג' בן-דוד:

הכנסות המועצה הן כ-10 מיליון ש"ח לשנה. אני רק רוצה לסייג ולומר, שהתנודות בהכנסות נדות מדי שנה במוצע של 10-15 אחוז, בהתאם לאנשים שמשלמים את האגרה.

היו"ר אברהם רביץ:

יש גם תופעה של אי-תשלום?

ג' בן-דוד:

יש תופעות של אי-תשלום. יש תופעות של אנשים שמבקשים באותה שנה לא לחדש את הרשיון מאחר שהם נוסעים לחו"ל או לא מתכוונים לעסוק במקצוע.

היו"ר אברהם רביץ:

סתם אי-תשלום מצד מי שעובד זה דבר שלא יכול להיות, כי אתם תקחו ממנו את הרשיון?

ועדת הכספים
19/01/98

ד' לחמן-מסר:

לא. הוא קיבל כבר את הרשיון ויש בעיה של אכיפה.

ג' בן-דוד:

הוצאות המועצה הן כ-6.5 מיליון ש"ח בשנה. ההוצאות של המועצה עדיין אינן כוללות את העלות של הפנסיה התקציבית למדינה.

היו"ר אברהם רביץ:

של מי?

ג' בן-דוד:

של עובדי המועצה.

יתרת ההכנסות הנשארות במועצה הן כ-3.5 עד 4 מיליון ש"ח בשנה. כל היתרה נובעת מהאגרות, לא מהבחינות. אני אענה על עניין הבחינות למרות שדידי אמרה שנדון בזה בהמשך השנה. היום התלמידים שיוצאים מהאוניברסיטאות, אלה שמסיימים שנה ד', ניגשים לשתיים עד שלוש בחינות. אלה שמסיימים שנה ג' ניגשים לשלוש עד ארבע בחינות, כשכל בחינה במוצע עולה כ-300 ש"ח. מי שניגש להרבה בחינות אלה תלמידי המכללות. תלמידי האוניברסיטאות ניגשים לשלוש עד ארבע בחינות, כשעלות כל בחינה כ-300 ש"ח.

לכן אני חושב שההוצאה עבור הבחינות איננה גבוהה, מה עוד שאם אני לוקח את ההכנסות מסך כל הבחינות, יחסית להוצאות של המועצה לעריכת הבחינות הן משתוות ומכסות זו את זו.

היו"ר אברהם רביץ:

התקציב שאמרת קודם זה לפני ההורדה ל-800 ש"ח או אחרי?

ג' בן-דוד:

ה-10 מיליון ש"ח זה לפני ההורדה.

היו"ר אברהם רביץ:

מה תעשה לכם ההורדה?

ג' בן-דוד:

ההפחתה מורידה לנו 4.6 מיליון ש"ח.

היו"ר אברהם רביץ:

אז לא תעמדו ביעד התקציב? יהיה חסר לכם מיליון ש"ח?

ג' בן-דוד:

נעמוד ביעד התקציב. לפי המספרים אמורים להיות חסרים לנו כמיליון ש"ח, אבל מאחר שכל שנה נוספים 600 איש למעגל רואי החשבון, אנחנו מצפים שגם השנה ה-600 איש האלה יכסו את התקציב.

ועדת הכספים
19/01/98

היו"ר אברהם רביץ:

מה עמדת לשכת רואי החשבון?

א' הילמן:

אני חושב שזו הפעם הראשונה שאני בוועדת הכספים ואין לי מה להוסיף.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, יש הערות? אם לא, נאשר את התקנות. נרצה שבמהלך השנה תגיעו לכאן.

ד' לחמן-מסר:

הנושא הזה נמצא תחת עינה הפקוחה של מועצת רואי החשבון בשיתוף מלא של הלשכה לקראת היערכות מקצוע ראית החשבון וההסדרה שלו בשנות האלפיים.

היו"ר אברהם רביץ:

הוחלט: לאשר תקנות רואי החשבון (תיקון), התשנ"ח-1997.

הצעות לסדר היום

היו"ר אברהם רביץ:

חבר הכנסת שוחט, להצעה לסדר.

אברהם שוחט:

הייתי מציע שיוזמן לוועדה המנכ"ל המתפטר של האוצר, כיוון שאם בראיונות בתקשורת אתו הוא היה אומר שהתפטר מבעיות אישיות, ניחא, אבל הוא אמר שהוא מתפטר כי המדיניות של הממשלה בתחום התקציב, והוא הזכיר שמוכר לך, אדוני היושב-ראש, הנושא של דיור לחרדים - - -

היו"ר אברהם רביץ:

הוא היה מאוד נגד זה.

אברהם שוחט:

בעיקר הנושא השני של מדיניות בנק ישראל והחשש שמדינת ישראל מולכת למשבר גדול מאוד גם בצמיחה וגם באבטלה.

היו"ר אברהם רביץ:

נזמין אותו למחר.

אברהם שוחט:

נגיד לו גם שלום, למרות שלא יצא לו להיות הרבה פעמים בוועדה, וגם נוכל לשאול אותו כמה שאלות לאור ההודעות הפומביות שלו. אני מקווה שהוא יהיה מוכן לומר את השקפתו ואת תפיסתו על כל מה שקורה.

היו"ר אברהם רביץ:

בהחלט מקובל עליי.

מיכה גולדמן:

אדוני היושב-ראש, בהמשך למה שבייגה ביקש בשבוע שעבר, ביקשת משר אוצר בשאלתה בשבוע שעבר - - -

היו"ר אברהם רביץ:

אבל השווקים השתנו בינתיים, גם בדרום מזרח אסיה וגם אצלנו.

מיכה גולדמן:

אני חושב שבלי כל קשר למה שקורה - - -

אברהם שוחט:

יש תאריך.

ועדת הכספים
19/01/98

היו"ר אברהם רביץ:

יש לנו פגישה בשבוע הבא עם בנק ישראל.

אמנון רובינשטיין:

רציתי לבקש שמישהו ברשות השידור יבוא לכאן. קיבלתי וגם חברים אחרים קיבלו פנייה מסוכנות עתי"ם. זה דבר שרירותי.

היו"ר אברהם רביץ:

גם אני קיבלתי פנייה מהם.

אמנון רובינשטיין:

סוכנות עתי"ם משרתת דבר חשוב ביותר, כיוון שהיא סוכנות ידיעות שבאמת עובדת בצורה מקצועית. הניסיון שלי אתה, ושל רבים אחרים, הוא מצוין.

היו"ר אברהם רביץ:

אגיד לך מה עשיתי אחרי שקיבלתי את הידיעה. צלצלי למוטי קירשנבאום ושאלתי אותו: תראה, אתה קיבלת שירות מסוכנות עתי"ם לאורך שנים, ועכשיו ביטלת את ההסכם אתם.

אמנון רובינשטיין:

זה לא הפרת חוזה, זה כריתת מטה לחמם.

היו"ר אברהם רביץ:

מדובר ב-800 אלף שקל. אנחנו כוועדה צריכים לעודד את הכיוון אם זה באמת היסכון. אבל אמרתי לו, כנראה תצטרך להוציא את הכסף במקום אחר, הרי קיבלת מהם שירותים. תצטרך להגביר את כוח-האדם שלך וכו', וזה יעלה לך בכל זאת.

יש כאן שתי בעיות: א. אם ההוצאה הזו תצא מכיוון אחר, מה הועילו חכמים? ב. בכל מקרה יש כאן שאלה איך אתה עושה את זה באופן חפוז, תן להם קצת זמן להתארגן. בסך הכול 50 שנה רשות השידור קשורה אתם, והחוזה הזה, לפי דברי סוכנות עתי"ם, מהווה 20% מההכנסה. הפסקת השירות הזו עלולה לסגור את הסוכנות.

על כך ענה לי מוטי קירשנבאום, ואני מוכרח לומר לכם שאחר-כך מסוכנות עתי"ם אמרו לי שהוא פשוט לא דובר אמת, הוא אמר לי: אנחנו כבר שנים לא משתמשים בשירותים שלהם.

אמנון רובינשטיין:

אפשר לוודא זאת. אולי שמוטי קירשנבאום יבוא לכאן או מישהו אחר מטעמו.

מיכה גולדמן:

ראיתי אותו בחוץ.

אמנון רובינשטיין:

אם כך, שייכנס לישיבה.

ועדת הכספים
19/01/98

היו"ר אברהם רביץ:

יש לנו היום הצבעה על תקציב רשות השידור.

אברהם שוחט:

אני מבין שלפי חוות הדעת של היועצת המשפטית אי-אפשר לאשר תקציב ל-3 חודשים.

היו"ר אברהם רביץ:

אי-אפשר. צריכים או להחזיר את התקציב לממשלה או לא לאשר.

אברהם שוחט:

לפי דעתי, טוב למוטי קירשנבאום שלא יאשרו, כי אז יש לו 1 חלקי 12 פלוס הצמדה.
בואו לא נאשר ונגמור עניין.

אמנון רובינשטיין:

רציתי לבקש שמוטי קירשנבאום ייכנס ונשמע הסבר לגבי ההתקשרות עם סוכנות עתי"ם.

תקנות עידוד החיסכון (תכניות חיסכון תשורה, תשורת המשך, מט"חית, מט"חית המשך
ופטור ממס הכנסה

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, יש לפנינו עניין פורמלי בעניין תכניות חיסכון.

י' יודלביץ:

קופת אשראי וחסכון, אגודה הדדית בע"מ, פתח-תקווה, ניהלה תכניות חיסכון והעבירה את הטיפול שלה בניהול תכניות חיסכון לבנק העולמי להשקעות. אנחנו רוצים לשנות את השם בתקנות מקופת אשראי וחסכון, אגודה הדדית בע"מ, פתח-תקווה, לבנק העולמי להשקעות.

היו"ר אברהם רביץ:

זה רק שינוי שם?

י' יודלביץ:

כן. על מנת שיוכלו לקבל את הטבות מס הכנסה שמגיעות לתכניות החיסכון. בעצם הקופה הזו העבירה את הקופות מהאחריות שלה לבנק העולמי להשקעות ושם מקבלים את ההטבות. כדי שנוכל לאשר להם הטבות אנחנו מבקשים לשנות את השם.

ס' אלחנני:

יש לי הערה שלא שייכת לבקשה שלך, כי ברור שמה שאתה מבקש זה טכני בלבד, אבל איך אפשר גוף שקודם נקרא "קופת אשראי וחסכון, אגודה הדדית בע"מ" הופך להיות הבנק העולמי להשקעות? זה ממש נראה כמו חברה ואדוזיית. זהו שם שעל פניו זו הטעייה. זה יוצר מצג שווא. אתן לכם לקרוא כמה ספרים בתחום הזה. הבנק העולמי להשקעות. בנק דיסקונט, בנק גדול, נקרא DISCOUNT BANK, בנק הניכיון. הבנק הכי גדול בארץ הוא בנק הפועלים. השלישי הוא בנק לאומי. פה הבנק העולמי להשקעות. זו הטעייה שאין כמות כי יבוא אחד ויחשוב שהוא מפקיד בבנק העולמי. זה לא שייך לכם, אם כי בעצם זה כן שייך לכם.

א' שניידר:

זה שם שאושר כבר.

ס' אלחנני:

מי הבעלים של זה?

י' יודלביץ:

חברת השקעות לבניין.

היו"ר אברהם רביץ:

זה יומרני.

ס' אלחנני:

אני אדבר עם זאב אבלס בבנק ישראל.

ועדת הכספים
19/01/98

י' יודלביץ:

צריך לדבר עם אבלס. בנק ישראל אישר להם.

היו"ר אברהם רביץ:

אנו מאשרים את הבקשה.

הוחלט: לאשר

הצעות לסדר היום

אברהם שוחט:

אנחנו באווירה משפחתית אמנם בנוכחות סוכנות ידיעות, אבל הם לא הולכים לכתוב את הידיעות מכאן כי הן לא כל כך חשובות.

בפעם המי יודע כמה, אדוני היושב-ראש, אני מקווה שגם אתה שותף לתחושה כשאתה קורא את סדר היום שלנו ואת החללים שישנם, ואתה שואל את עצמך בעצם האם יש לכנסת תפקיד או אין לה תפקיד.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו צריכים לאשר את תקציב יובל ה-50.

אברהם שוחט:

אני מתכוון ברצינות. אולי נתחלף במקום וניקה את החדר של ועדת הסמים ויגיעו לשם שניים-שלושה אנשים במהלך המושב וניתן להם לשבת פה.

בדיוני התקציב היו כמה גורמים שבאו ואמרו, נבוא אליכם בדיונים רחבים בנושאים שלא הספקנו לדון בהם, מטבע הדברים. למשל, היה הנושא של משק המים. אני רוצה לספר לכם איפה הבעיה. מינהל מקרקעי ישראל אמר, אני אבוא ואסביר לכם מה קורה. דיברנו על בעיות השיכון ומשק הבנייה שהולך ונהיה על הפנים מאלף ואחת סיבות. אנחנו בסוף שנה, אמנם אין מספרים מדויקים, אבל אפשר לבוא ולבקש מאגף התקציבים שיבואו ויגידו מה קרה - יש להם התמונה - עם התקציב. או הצד של הכנסות המדינה, מה קרה בו.

אני שמח שהעניין עם נגיד המדינה והחשב הכללי הסתייע ויהיה מועד בעוד עשרה יממים. אני אומר לך ברצינות, אתה לוקחו את סדר היום ואתה לא מאמין שבזה מתעסקת ועדת הכספים שבוע אחרי שבוע. לא יאומן. בכל מיני דברים שהם חשובים, אני לא מזלזל אפילו בהטלת מס על עניבות צבעוניות. זה גם דבר חשוב למשק הישראלי. אבל המצב הזה לא יכול להימשך כך. חבר הכנסת רביץ, אני בטוח שזה מעניין אותך, אבל לא יכול להיות שוועדת הכספים תעסוק באותם דברים שמופיעים על סדר היום, כאשר יש מזל שבסמותה לאשר כמה דברים אז יש דברים שנכנסים לסדר היום.

אני לא רוצה לדבר האם לא צריך לעשות דיון על מה קורה בעקבות המשבר בדרום מזרח אסיה, איך זה ישפיע על המשק, עם תעשיות ההיי-טק. הרי העסק הזה חי, המשק חי חיים משלו מקבילים, וועדת הכספים עוסקת רוב הזמן בדברים שכופה עליה החוק ובדברים שאינם חשובים.

אנחנו רואים שכבר אין ישיבות בתל-אביב ביום חמישי. הייתי שנתיים וחצי יושב-ראש ועדת הכספים ולא היה דבר כזה שלא הייתה ישיבה בתל-אביב ביום חמישי. לא כמצוות אנשים מלומדה אלא כי סדר היום חייב את העניין.

לכן אני חוזר בפעם המי יודע כמה, ואני לא אומר את זה ברוח של קנטרנות, חס וחלילה, אני אומר את זה ברוח של צער. אני אומר לך, אתה בסופו של דבר תירשם כיושב-ראש ועדת הכספים שהביא לך שהוועדה הזאת הופכת להיות הוועדה הכי פחות חשובה בכנסת, למרות שהחוק מקנה לה הרבה מאוד סמכויות. ג'ומס דיבר על הדברים בהרחבה, דיברנו אתך אצלך בחדר ודיברנו פה. אתה מוכרח לנקוט איזשהי יוזמה. אתה רוצה שנעזור לך בצד החיובי של העניין, בהעלאת הנושאים? מניתי לך עכשיו שישה-שבעה נושאים.

הייתה טענה שלא דנים בתקציב האוצר. אמרנו שאין זמן, נזמין אותם לשיחה לאחר מכן מה יש בתקציב האוצר. יש שם סעיפים מאוד מעניינים. אני אומר לך זאת כשר אוצר לשעבר. אני פשוט פונה אליך, אדוני היושב-ראש, ואומר לך, אתה מוכרח להתעשת בעניין הזה ולעשות רשימה של נושאים ולקבוע סדר יום שיוזמנו אליו הגורמים הרלבנטיים. בנושא השיכון למשל ניתן להזמין הנה את משרד השיכון והתאחדות הקבלנים ולקיים דיון, ונראה איפה אנחנו באמת עומדים עם הענף הזה. או מצב השווקים באסיה וכו'.

אפשר לעשות סדר יום שהוא חשוב למשק ושגם יתן לנו אפשרות להיות עם יד על הדופק בכל הנושאים. אני פשוט מעלה את זה עוד פעם, כי אני חושב שגמרנו את התקציב שהעסיק אותנו באינטנסיביות רבה בחודשים נובמבר-דצמבר, ואנחנו נכנסים למין רוגע, שאני לפחות לא אוהב אותו.

אמנון רובינשטיין:

כיוון שהעלה את הנושא חבר הכנסת שוחט אני רוצה לומר שיש כמה דברים מאוד מטרידים, והעיתונות היא גם כן אלרמיסטית. יש כאן שילוב של שלושה גורמים: אבטלה גדלה עם תחזית ל-200 אלף מובטלים. שמעתי היום שידור מקריית-שמונה, שידור קשה מאוד. אני מכיר את קריית-שמונה, ליוויתי אותה כשר. זה ממש שידור קשה. אמר מזכיר מועצת הפועלים, בחור רציני מאוד, "עם בעיית הקטיושות אנחנו יכולים להתמודד איכשהו, עם בעיית האבטלה אנחנו לא יכולים להתמודד". יש לי אינדיקטורים לא מדעיים לעומק המיתון. אני עובר ורואה חנויות ריקות. אני מדבר עם נהגי מוניות, אני מדבר עם סוחרים. אני מרגיש שכאן הצטברו שלושה-ארבעה דברים שיכולים להשקיע אותנו למיתון עמוק מאוד, והמשמעות של המיתון הזה היא לא רק סבל חברתי אלא יש לזה, לדעתי, גם השפעה מיידית על העלייה מרוסיה. יש לזה גם השפעה על הירידה. הירידה, אגב, חזרה להיות באופנה. זה לא רק המצב הכלכלי.

אנחנו מוכרחים לדון בדברים האלה. יש לנו הזדמנות מחר, אבל שר האוצר ונגיד בנק ישראל חייבים להתייבב ולומר לנו על מה הם מבססים את התחזיות שלהם של חידוש הצמיחה.

אברהם שוחט:

הם הסתלקו מזה.

אמנון רובינשטיין:

לא, הם אומרים שבשנה הבאה יהיה בסדר.

אברהם שוחט:

לא. הם אמרו שצריכים לקיים דיון איך מחדשים את הצמיחה.

אמנון רובינשטיין:

שיסבירו לוועדת הכספים של הכנסת את זאת.

בכלל, שרים חייבים להופיע בפני ועדת הכספים. אני כשר חינוך הופעתי כאן באופן שגרתי כל פעם שמישהו השמיע משהו. הופעתי בוועדת הכלכלה ובכלל הוועדות של הכנסת הייתי מופיע קבוע. כאן יש מצב שאי-אפשר בכלל להביא אנשים. ועדת משנה קשה מאוד לכנס.

היו"ר אברהם רביץ:

למה?

אמנון רובינשטיין:

הם אינם באים.

ועדת הכספים
19/01/98

היו"ר אברהם רביץ:

מה זאת אומרת שהם לא באים? הם חייבים לבוא על-פי חוק.

אמנון רובינשטיין:

תשאל את סמדר.

אני חושבת שאני אפגש עם קלינטון יותר בקלות.

אמנון רובינשטיין:

את ליברמן לא רק שאי-אפשר היה להביא לוועדה, אי-אפשר היה להגיע אליו.

מיכה גולדמן:

בהמשך לדברים שחבריי פה העלו: אני חושב שוועדת הכספים איננה מראה מספיק נוכחות בשטח. כאשר אני אומר נוכחות בשטח, הכוונה לראות מקרוב גם דברים שיש להפיק בהם לקחים מידיים.

היו"ר אברהם רביץ:

סיורים?

מיכה גולדמן:

בוודאי. משום שכשאתה עושה היום סיור, מספיק שאתה לוקח קבוצה של שלושה יישובים בצפון או בדרום, גם במפעלים במרכז הארץ, ואתה רואה את המציאות הקשה והכואבת. ישבתי לפני מספר ימים עם מיקי שטראוס, ואני שומע ממנו למשל, שתעשיות המזון - וזאת התוצאה של המצב הקשה במשק - יש נסיגה של 10% עד 15% בקניות. זו התוצאה של האבטלה. לאנשים יש פחות כסף, קונים פחות.

הדוגמא של קריית-שמונה היא אחת הדוגמאות שאתה יכול לראות כמותה במעלות, בחצור ובדרום.

אמנון רובינשטיין:

היום אפשר לראות את זאת גם בתל-אביב.

מיכה גולדמן:

אתה שומע את זה גם במפעלים באזור כפר-סבא. כשאני שומע כבר על אור-עקיבא, ששם הממשלה השקיעה עשרות מיליוני דולרים, ושמעתי הבוקר את ראש מועצת אור-עקיבא, אתה אומר לעצמך שמישהו צריך להפעיל את המכונה בצורה אחרת. המכונה אינה עובדת.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, אני אדבר אתכם כיהודי דתי. שמעתי את מה שאתם אומרים. אני מקבל את ההערות שלכם. אני אבדוק את עצמי ונראה מה נעשה בכיוון שהעליתם. חבר הכנסת שוחט, תיכנס אליי.

הפסקת קבלת שירותי סוכנות הידיעות עתי"ם על-ידי רשות השידור

היו"ר אברהם רביץ:

לפי בקשת החברים, זימנו לכאן את מוטי קירשנבאום, מנכ"ל רשות השידור, ואנחנו מבקשים לקיים כאן בירור גם כלכלי וגם אנושי בעניין ההתקשרות של רשות השידור עם סוכנות עתי"ם. נוכחים כאן גם נציגי העובדים מסוכנות עתי"ם.

מר קירשנבאום, סיפרתי לחברים שהייתה לנו שיחה טלפונית אתמול. אחרי השיחה שלנו הייתה לי שיחה עם אנשי עתי"ם. לידיעתך, אין לנו סמכות לדון, כפי שהייתה הצעה של אחד החברים, על תקציב תלת-חודשי. לטובתך, שלא נקבל את התקציב, ואז יש לך 1 חלקי 12 צמוד וזה תקציב יותר גבוה.

אני אתן לחבר הכנסת רובינשטיין להעלות את הנושא של סוכנות עתי"ם, כי הוא היה היוזם להזמנת העובדים מעתי"ם, שכולנו אוהבים אותם. אנחנו רואים את העין ויש לנו מין ביטחון שהדבר עבר את הראייה המקצועית.

אמנון רובינשטיין:

רציתי להפנות את תשומת לבך לשלושה דברים: קודם כול, בתוך העולם של רייטינג, שהולך ומעכיר, לדעתי, את התפקיד החיובי של התקשורת, סוכנות עתי"ם מצטיינת במסירת ידיעות אובייקטיביות. לא נתקלתי אף פעם בידיעה מוטה או בפגמים אחרים שבהם חלק מהתקשורת שלנו נגועה. הידיעות גם כתובות בשפה שפעם הייתה השפה המקובלת, אבל היום היא כבר יוצאת דופן, שפה עניינית.

דבר שני: אין כל ספק שרשות השידור צריכה לשקול את השיקולים שלה מבחינה כלכלית והיא חייבת לחסוך בכסף. אבל גם אם זה כך, אני חושב שהפסקה חד-פעמית כזו, גם בהנחה שצריך להפסיק את השירות הזה, יכולה לחסל את כל השירות החשוב הזה.

דבר שלישי: יש ויכוח, ובגלל זה ביקשתי שתבוא לכאן, מוטי קירשנבאום, האם באמת אתם אינכם משתמשים בשירותים שלהם או כן משתמשים. אם אתם כן משתמשים, אם תפסיקו אותם תצטרכו להקים משהו אלטרנטיבי.

אברהם שוחט:

למרות שאתמול דיברו אתי מעתי"ם, אני מבקש לדעת: מה זה עתי"ם? מה המבנה המשפטי? מי הבעלויות?

י' לוינסון:

ראשי התיבות של עתי"ם זה "עיתונות ישראלית מאוגדת". זו חברה בע"מ. בעלי המניות הם מו"לים של העיתונים הוותיקים יותר כמו "הארץ", "ידיעות", "מעריב", "הצופה", "ג'רוזלם פוסט". זאת חברה שלמרות שהיא סוכנות החדשות הלאומית באופן מעשי, באופן תיאורטי - לא, כי היא עסק פרטי.

אברהם שוחט:

מה המחזור השנתי שלה?

י' לוינסון:

אנחנו לא מקבלים כל דיווח.

אברהם שוחט:

אין פה נציג הבעלים בכלל?

י' לוינסון:

לא. אנחנו עובדי שטח.

אברהם שוחט:

היא מפרסמת מאזן? היא מרויחה? היא מפסידה?

י' לוינסון:

מהמידע שיש לי היא מפסידה כל השנים.

אברהם שוחט:

רשות השידור היא בעלת מניות בחברה?

היו"ר אברהם רביץ:

אם היא מפסידה, מי מכסה את הגירעון?

י' לוינסון:

הבעלים משתתפים ומאזנים את הגירעון. יש היום הרבה בעלי מניות. חלקם נמצאים
בנחלת יצחק, חלקם בטרומפלדור. כולם מנוחים. נשאר 6-7.

מ' קירשנבאום:

גם רשות השידור שותפה זוטרה.

אברהם שוחט:

אין לכם מושג מה ההכנסות? מה ההוצאות?

י' לוינסון:

לא לנו כעובדים.

אברהם שוחט:

מי המנהל של עת"ם?

מ' שושני:

יושב-ראש מועצת המנהלים הוא שי הימלפרב.

אני יושב-ראש אגודת העיתונאים בחיפה וחבר הנהלת האיגוד הארצי של עיתונאי
ישראל. עלינו כעובדים הנושא נחת באופן פתאומי ביום רביעי שעבר, כשהעורך הראשי
והמנכ"ל כינס את העובדים והודיע לנו חד-משמעית, שרשות השידור הפסיקה את המנוי
שלה. משמעות הדבר שאנחנו צפויים לפיטורין.

ועדת הכספים
19/01/98

אברהם שוחט:

כמה זה הוריד מההכנסות שלכם?

י' לוינסון:

80 אלף שקל בחודש.

אברהם שוחט:

זה מיליון שקל בשנה. אבל מה החלק זה מההכנסות שלכם?

מ' שושני:

כמעט רבע מההכנסות.

אברהם שוחט:

כלומר, המחזור שלכם הוא כ-4 מיליון שקל.

מ' שושני:

אנחנו כעובדים לא היינו בסוד הדיונים ששמעתי ממר קירשנבאום שהתנהלו עם הנהלת רשות השידור. אליבא לטענתו של מר קירשנבאום הם מתנהלים כבר חודשים. בכל אופן, הנושא נחת עלינו בצורה מאוד פתאומית ושאלנו מדוע. אם מגרשים אדם מן הבית או מחר הוא מפסיד את מטה לחמו הוא שואל "מה, הייתי לא טוב"? אף פעם לא היו דיונים או הגיעו אלינו עדים מכל כיוון שהוא, לא מהמנויים ולא ממנהלי עתי"ם לגבי איזשהי היערכות חדשה, דרישות חדשות, התאמה לזמן, אולי אנחנו לא טובים, אולי נעשה את זה יותר טוב, ושאלנו מה קרה כאן, מה הסיפור.

קיבלנו תשובה, אבל לא מהנהלת עתי"ם, אלא יצרתי קשר עם אמנון נדב ועם רינה שפירא, יושבת-ראש הוועד המנהל, והם אמרו, שלא משתמשים בשירותים. הדבר מפחיד אותנו ביותר, כי כל אחד מאתנו פותח רדיו, כל אחד מאתנו רואה טלוויזיה ואנחנו שומעים חדשות לבקרים, את הידיעות של רשת עתי"ם, שרצה באמצעי התקשורת במדינת ישראל, אותן החדשות שמגיעות באמצעות סוכנויות זרות ומתורגמות על-ידי סוכנות עתי"ם תוך התייעלות של כל התקשורת בישראל במקום אחד ומופצות לכל אמצעי התקשורת בשפה העברית.

אברהם שוחט:

הסוכנויות הזרות עוברות דרך עתי"ם?

מ' שושני:

חלק מהסוכנויות הזרות עוברות דרך עתי"ם.

אברהם שוחט:

אין גישה ישירה לסוכנות לאמצעי התקשורת? למשל לרויטרס?

מ' שושני:

רשות השידור מקבלת ישירות את רויטרס. סוכנות הידיעות הצרפתית עוברת דרך עתי"ם.

רבתיי, מהאינפורמציה שקיבלתי מפנייה אישית לאמנון נדב ובשיחה שהייתה לי עם רינה שפירא, התברר שאין שום טענה לגבי העבודה שלנו. דרך אגב, הופתעתי שרינה שפירא בכלל לא ידעה מכל הסיפור הזה. אנשים שפניתי אליהם, שהם מאוד מקורבים לעשייה ברשות השידור, לא היו מודעים לנושא.

אני רוצה להתייחס לבקשה קונקרטית שהעליתי בשיחת פרוזדור לפני דקות מספר עם מוטי קירשנבאום. אמרתי למוטי: אתה אמנם כינסת נכון לאתמול את האנשים שקובעים את המדיניות המקצועית ברשות השידור, והאנשים האלה חזרו ואמרו לך שאין צורך בעתי"ם. הדברים האלה אינם תואמים את הדברים שהם אמרו לוועד עובדי עתי"ם. יש לנו בקשה, משאלה, של עובדים: לאחר 50 שנה שרשות השידור הייתה מנוי בעתי"ם, תן לנו כעובדים חודש ימים פסק זמן. תמשיכו את המנוי חודש ותן לנו אפשרות להיפגש עם האנשים קובעי המדיניות אצלך - אמנון נדב, רפיק חלבי, יאיר שטרן - על מנת שאנחנו נבוא ונאמר להם: חברייה, השיקולים שלכם שהעליתם בפני מוטי אולי הם לא אמיתיים, אולי הם לא נכונים מהשטח. כי הדברים הרי מתועדים. הדברים שהגיעו לרדיו ושודרו ברדיו מתועדים. הדברים ששודרו בטלוויזיה מתועדים. הדברים שהודפסו בעיתונות מתועדים. לבוא במחי-יד ולפסול את סוכנות החדשות הלאומית ולהגיד שלא צריך אותה, זה אבסורד.

רינה שפירא אמרה לי, שיייתכן שנעשתה טעות בכך שהחלטנו לקצץ את כל התקציב. יכול להיות שאנחנו נזקקים לחלק מהשירותים שלכם ואז היינו מקצצים אולי חלק מהתקציב. הרי הטעות הזאת זועקת לשמים ואומרת מה הייתה ההתייחסות לכל הנושא. כי לקחו את הפרה ושחטו אותה באופן טוטלי. לא עשו משהו אחר. כי אם היו משקיעים מחשבה ברשות השידור לשירותים שרשות השידור כן נזקקת להם - - -

אברהם שוחט:

רינה שפירא היא יושב-ראש הוועד המנהל. זה לא גוף אקזקוטיבי. יש מנכ"ל שצריך לשמוע אותו. עזוב את הלובי מסביב.

מ' שושני:

מר שוחט, הדברים הם לא בגדר של לובי. הדברים הגיעו לרינה שפירא לאחר פנייה של האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל, משמע, ארי אבנרי, יושב-ראש האיגוד, שפנה אליה, ואז היא הסבירה לו את השיקולים המקצועיים. לאחר שהיא הסבירה את השיקולים המקצועיים נתבקשתי על-ידי אבנרי לחזור לרינה שפירא ולהסביר לה את השיקולים המקצועיים. אז היא אמרה לי את העניין ומוטי אמר לי בשיחת פרוזדור, שיכול להיות שאת העניין של סוכנות החדשות הצרפתית - - -

מ' קירשנבאום:

תן לי לומר את מה שאני אמרתי.

ניסים דהן:

אני רוצה להבין: האם פתחנו דיון מחודש ברשות השידור?

אמנון רובינשטיין:

לא. אנחנו מדברים על סוכנות עתי"ם.

ניסים דהן:

אני שואל אם פתחנו דיון מחודש כי לי יהיו עוד כמה רעיונות.

אברהם שוחט:

התשובה היא לא, כי הייתה כבר התייעצות סיעתית.

י' לוינסון:

אני רוצה להסביר את הדברים הכלליים. בפן האנושי - ברשות השידור אנחנו פסיק קטן בתקציב, אבל אצלנו זה כרבע מההכנסה החודשית. ברור לגמרי שבסוף החודש הזה אנחנו לא מקבלים משכורות ברגע שאנחנו מפסיקים לעבוד, ומדובר ב-50 משפחות ולא מפרנסים. בעקבותנו, מרבית העיתונים בישראל יישארו ואלה "ידיעות אחרונות", "הארץ", "ג'רוזלם פוסט" ו"גלובס". כל היתר 80-90 אחוז מהחומר שלהם זה עתי"ם. לא יהיו עיתונים בלועזית כי לא יהיה כסף לקנות שירות כזה, ולא יהיו עיתונים כמו "הצופה" ואחרים. זה הפן האנושי.

הפן המקצועי הוא האם צריכים אותנו. כשאני מספר על זה שאני השבתתי פעם ראשונה את עתי"ם עם חבורה של עיתונאים וביקשתי מכולם בשעה חמש להגיע למערכת כי אז תבוא המתקפה של הטלפונים מ"הצופה", מה"מודיע" ומ"על המשמר", וראה זה פלא, אני יושב לבד ומהבוקר טלפונים היסטריים עם תחנונים מעורכי "קול-ישראל", אל תעביר ברשת, תן לי בפקס, אני אתן לך מספר פקס בחדר צדדי אצלנו שלא יראו, תן לי ידיעות מאתמול ומשלשום. אז אני לא מבין, אם לא צריכים אותנו איך זה שאנשים בשטח כן צריכים אותנו?

עכשיו לעניין של רשות השידור עצמה, שאני לא מעוניין להיכנס לזה, אבל מדובר בתקציבים של מאות מיליוני שקלים ואצלנו זה 65 אלף שקל לחודש. תקשורת עובדת מכמה מקורות מידע. רשות השידור כמו כל תקשורת עובדת מכמה מקורות מידע. אם היו אומרים, אנחנו הולכים וחותכים במקום 80 ניידות בחודש יהיו 78 ובמקום לקבל את כל השירות מעתי"ם נוריד 10% משם וכו', אבל פה לוקחים ענף מרכזי מהגזע, כורתים אותו ואומרים, את כל זה אנחנו לא רוצים. שתבינו, מדובר על 50 אלף מילים ביום חדשות פנים, 20-30 אלף מילים חדשות חוץ מתורגמות לעברית, חוץ ממה שמשודר בשפת המקור. כל השירותים של הדוברים, דוברי משרדי הממשלה וכו'. זה שיקול שברשות השידור היו צריכים לעשות, ולא אני עושה אותו, אבל עשו החלטה שלהם.

מבחינת העלות של עתי"ם אני לא האדם שאבוא ואציע לרשות השידור מה לקצץ. אבל אם אני הייתי בא ליעל הייתי אומר, בחודש אני אומר לשתי ניידות שידור שעושות משימות

- - -

מיכה גולדמן:

אל תחליף את המנכ"ל.

י' לוינסון:

אם רשות השידור מחליטה שהיא כן צריכה את עתי"ם, בשבילה זה עניין של מהלכי פתיחה בשחמט והם ימצאו את הכסף, כי אצלנו זה המון, אצלם זה טיפה בים.

מ' קירשנבאום:

ההחלטה, כמובן, לא הייתה קלה גם לרשות השידור. צריך להבין דבר אחד: שכבר שלוש שנים גם מנהלי הטלוויזיה, גם מנהלי הרדיו, גם מנהלי החדשות בטלוויזיה וגם מנהלי החדשות ברדיו בערבית ובעברית, חוזרים ואומרים שהם לא זקוקים לשירות של עתי"ם. הרדיו בנוי היום בפריסה כזו של איסוף מידע שהוא לא זקוק לעתי"ם. הטענה היא שהשימוש הוא שימוש אפסי בעתי"ם, להוציא סעיף אחד קטן וזה סוכנות סיי"צ הצרפתית, כיוון שלרדיו יש בעיה עם מתרגמים מצרפתית לעברית. מעבר לזה, פריסת הכתבים היום של רשות השידור, גם ברדיו וגם בטלוויזיה, היא כזו שהם אינם זקוקים לשירות הזה.

עם זאת, הדבר עלה לפני שלוש שנים ואמרנו, אולי נמשוך את זה, כי אנחנו רוצים לעזור לקיים סוכנות ידיעות בעברית, גם אם אנחנו לא משתמשים לפחות לא בכסף שאנחנו משקיעים. התמורה פשוט לא ראוייה לרשות השידור. אותו הדבר עלה בשנה שעברה. גם אז משכנו ואמרנו, נעשה את זה עוד פעם. השנה לאחר הקיצוצים הגדולים שנעשו בתקציב רשות השידור, דנו שוב בנושא איפה אנחנו יכולים לקצץ או איפה חותכים בבשר החי - כי מקצצים בכל הדברים, בהפקת תכניות, תקציב התכניות ירד כמעט לאפס, כי אנחנו עדיין משלמים את הסדרה "תקומה", שאף אחד לא עזר לנו להפיק אותה.

גם מנהל הרדיו בעברית, אמנון נדב, גם מנהל הטלוויזיה בעברית, יאיר שטרן, גם מנהל החדשות ברדיו, איתן אורן, וגם מנהל החדשות בטלוויזיה, רפיק חלבי, וגם המנהלים בערבית אמרו חד-משמעית, שהם לא זקוקים לשירות של עתי"ם.

לאחר שזה נעשה שלחנו מכתב להנהלת עתי"ם ואמרנו להם, שאנחנו מתכוונים להפסיק את השירות.

אברהם שוחט:

מתי?

מ' קירשנבאום:

לפני ארבעה חודשים. ביקשו מאתנו הארכה של חודש. אמרתי, אין שום בעיה, יש לכם הארכה של חודש. לאחר חודש ביקשו הארכה נוספת. נתנו הארכה של עוד חודשיים. נתנו כבר הארכה של שלושה חודשים. כמובן, כל תאריך שאנחנו נותנים מתקזז.

אברהם שוחט:

בכמה כסף מדובר?

מ' קירשנבאום:

מדובר ב-800 אלף ש"ח לשנה. אין לנו את הכסף הזה. כפי שאתם יודעים, הקיצוצים שלנו הם בבשר החי. יש לנו בעיה עם צוות בבאר-שבע, ועם סעיפים כאלה וסעיפים אחרים, לחזק סעיף פה, לקצץ בסעיף אחר. לכן הלכנו לקראת הנעלת עתי"ם ונתנו את ההתרעה מראש כפי שניתן היה לעשות.

אני כמנכ"ל מוכרח לומר לכם, אי-אפשר, מצד אחד, לתבוע ממני התייעלות, ומצד שני, באמת על כל סעיף של קיצוץ - להוציא סעיף של שעות נוספות שהתקבל בברכה - לבוא ולהגיד, אבל את זה אתה לא יכול לקצץ ואת זה אתה לא יכול לקצץ. אנחנו נהיה חייבים לקצץ עוד הרבה יותר. אני אומר לכם את זה חד-משמעית. גם בתקציב של השנה נצטרך עדיין בתוכו לקצץ הרבה יותר, משום שהמחירים עולים, העלויות כל הזמן מאמירות והיכולת שלנו לשדר שידורים רלבנטיים שגם עומדים באיזשהי תחרות היא יכולת שהולכת ומתקצצת. יש החלטות לפעמים שהן החלטות שקשה לקבל אותן. אני לא יכול לברך פה את עמיתי שהעלו את הנושא הזה והם דרשו להפסיק את עתי"ם, ואולי בחלקם נתנו לאנשי עתי"ם להבין שהם חושבים אחרת או הם אמרו אחרת. ההחלטה נעשתה על-פי נוהל תקין בהנהלת רשות השידור, שהיא הגוף שצריך להחליט בנושאים האלה, אמור להחליט בנושאים האלה. זו החלטה מנהלתית, ניהולית. מסרנו את ההחלטה הזו בזמן סביר להנהלת עתי"ם. הנהלת עתי"ם ביקשה ארכה, ועוד ארכה ועוד ארכות, וקיבלה את הארכות. עכשיו קיבלנו מכתב מהנהלת עתי"ם, שהם רוצים ארכה לשנתיים או שנלך לבית-משפט, ואם אנחנו לא רוצים ללכת לבית-משפט, הם מוכנים עד אוקטובר וכל מיני משחקים כאלה על כסף שאין לנו אותו.

אילו זה היה שירות שבאמת אנחנו זקוקים לו, גם אז לפעמים אתה מקצץ גם בשירותים. שאתה זקוק להם. במקרה של שירות שאומרים לי האנשים המוסמכים, אלה שמתמודדים עם החומרים האלה, שהם לא זקוקים לו, אני לא יכול להצדיק דבר כזה בכלל. אני לא יכול להצדיק המשך הוצאת הכסף הזה היום, עם כל הסימפטיה שיש לי לעתי"ם, ובוודאי לעיתונאים שיכולים למצוא את עצמם ללא עבודה. אני גם שחררתי מרשות השידור

54 עובדים השנה. לא בלב קל.

היו"ר אברהם רביץ:

מר קירשנבאום, אנחנו לא סמכות של דיון, אנחנו סמכות של הידברות. כנראה היה כאן חוסר תקשורת בין העובדים להנהלת עתי"ם. אני מבין שהנהלת עתי"ם נמצאת אתך כבר כשלושה-ארבעה חודשים בקשרים, וציבור העובדים נודע לו רק בשבוע שעבר מכל העניין. היה כאן משהו לא בסדר. אנחנו יכולים להאשים בקלות את הנהלת עתי"ם שלא מסרה לעובדים על המתרחש.

בכל אופן, גם בוועדה שלנו, שאנחנו אמורים לדאוג שאתה תקצץ מה שיותר ואמורים להיות ועדה קשוחה, כי הרי בעצם אנחנו שומרים על קופות המדינה, כאשר יש לנו עניין עם ציבור עובדים שלא ידע, בוודאי לא באשמתו, ואומר ציבור העובדים, תנו לנו חודש ימים כדי לנסות לשכנע באופן מקצועי את האנשים, כדי להתארגן כנראה וגם לנסות לשכנע, זה מקובל עלינו. הרי נתת להם, מר קירשנבאום, חודש ועוד חודש, לפי בקשות ההנהלה. הייתי אומר שבקשת העובדים זוכה לאוזן קשבת מצד ועדת הכספים רק מהצד הזה של דאגה לעובדים.

אני אשאל את דעת החברים אם הם מסכימים שזו תהיה פנייה של ועדת הכספים אליך שתיתן עוד חודש.

אברהם שוחט:

מה יקרה בעוד חודש?

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו לא נתערב בחודש הבא, כי זה לא נושא שלנו להתערב בשיקולים המקצועיים והאחרים. אנחנו גם לא הסתדרות העובדים הכללית בוועדה הזאת, לכן לא נתערב. אבל אנחנו אומרים, לתת עוד חודש ימים לעובדים זה עוד 65 אלף ש"ח. אם בסוף שנת התקציב זה מה שיחסר לך, תבוא אלינו ונאשר לך.

אברהם שוחט:

אני מציע לך, מוטי, כדי שזה יהיה עגול, שזה יהיה עד ה-1 במרס. אני מציע לתת את התקופה הזו ותחזרו הנה עם תשובות ליושב-ראש. שאם מסתדרים וגומרים משהו, טוב. אם לא, שיהיה דיון נוסף, בלתי רלבנטי, כמובן, לאישור התקציב של 600 מיליון ש"ח. אם יהיה סידור כזה או סידור אחר זאת לא הבעיה. אני מציע לתת להם את החודש לעשות את הפעילות.

אני לא מתמצא בעניין, אבל בוועדה הזו הופיעה קבוצת אנשים של המכון לפריון עבודה, והם ידעו קודם על העניין והופיעו בו - מנהלי המכון וועד העובדים - ועל מיליון ש"ח המקום נסגר. הוועדה הנכבדה הזו החליטה, לצערי הרב, לסגור את המכון וש-100 איש ילכו הביתה בשביל מיליון ש"ח.

ניסים דהן:

ילכו הביתה רק 60. 40 נכנסים לתוך המחלקות.

אברהם שוחט:

40 יהיו עובדי משרד העבודה. אינני יודע איפה הם יהיו.

אמנון רובינשטיין:

אני עוד לא רואה את זה. הם עשו עבודה מצוינת.

אברהם שוחט:

הם עסקו בפריזון במשק, בדברים שהם ממש חיוניים, שנים על שנים. אבל לא חשוב, החליטו.

היו"ר אברהם רביץ:

ההבדל הוא שפה העובדים לא ידעו.

אברהם שוחט:

בשביל זה אני עושה את ההבחנה הזו. הם היו פה חודשיים אצל כולם, באופן אישי ובאופן קולקטיבי, בתוך הוועדה ומחוץ לוועדה, ובסוף סגרו אותם. עומדים לסגור אותם. אני לא יודע מה הסיכומים.

לכן אני חושב, מוטי, שאתה צריך לתת להם את החודש ו-10 ימים לנהל את העניין. יכול להיות שיגיעו למשהו. אני לא נכנס לזה, אני לא מבין בזה שום דבר. אבל כמו שנעניתם להנהלת עתי"ם, ואתה אומר שאתה סוחר את זה כבר שלושה או ארבעה חודשים, תסחוב חמישה חודשים. לא יקרה שום דבר.

מיכה גולדמן:

אני חושב שיש אחדות דעים בין היושב-ראש לחברים, שאנחנו לא מנצלים את היותנו ועדת הכספים.

היו"ר אברהם רביץ:

שום ניצול. אנחנו לא קושרים פה שום דבר.

מיכה גולדמן:

מוטי, בהיסטוריה עוד יכתבו שאתה המנכ"ל שלמעשה חיסלת את סוכנות עתי"ם בארץ.

מ' קירשנבאום:

אני מוכרח לומר לך, שאני לא מתפעל מההכרזות הדרמטיות האלה. אני חושב בכלל שהחברה הישראלית עוברת שינויים. יש תופעות אנומליות בחברה הישראלית שצריך לדעת לשנות אותן, ולפעמים גם לסגור אותן ואולי לפתוח משהו אחר. בכלל, עוד מוקדם בשבילי להיכנס להיסטוריה.

מ' שושני:

אני מבקש, ברשותכם, לחדד את ההיענות של המנכ"ל לבקשתכם. ביקשתי מהמנכ"ל בחוץ את אותה הבקשה על מנת שיהיה ברור למה אנחנו מבקשים את החודש הזה, היות שאנחנו מדברים בשיקול דעת מקצועי, שהמנכ"ל ניזון מאחרים. אנחנו מבקשים שיתנו לנו את חודש הימים האלה לזכות הטיעון שלנו מול האנשים ברשות השידור שהזינו את המנכ"ל. כי המנכ"ל אמר קודם בחוץ: על הבסיס האנושי, לעזור לעיתונאים, אני מוכן להיענות לכם. אני לא מוכן שאת החודש הזה תנצלו לעניין ההידברות, כי ההחלטה היא סופית. על מנת שהדברים יהיו מחודדים וברורים, אנחנו מתכוונים כעובדים במשך החודש הזה להיפגש עם כל אותם הפונקציונרים המקצועיים ברשות השידור ולנסות להסביר להם את העמדה שלנו, לנסות להידבר אתם, ואולי לשכנע אותם. אם נשכנע אותם הרי נשכנע את המנכ"ל. כי הוא ניזון מחוות הדעת המקצועית של האנשים שלו בשטח.

ועדת הכספים
19/01/98

אברהם שוחט:

המנכ"ל גם מבין בצד המקצועי.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מודים לכם. ההצבעה על רשות השידור תהיה בסוף הדיון היום בשעה 12:30.
יש לנו עוד שני נושאים.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון)

היו"ר אברהם רביץ:

הנושא הבא: העלאת תעריפי המים במפעלי השפד"ן.

יש לנו בקשה קצת חריגה, אבל צריך להתחשב בא: חבר הכנסת צבי הנדל נסע עם ראש הממשלה לארצות-הברית והוא ביקש לדחות את ההצבעה. חשובה לכם ההצבעה היום?

א' ניסן:

לא. אני רוצה להסברי איפה אנחנו עומדים. היום מה שקבוע בתקנות זה שיש תעריף בחודשי החורף ויש תעריף בחודשי הקיץ. מה קורה אם משהו חורג מהמכסה שלו? הוא משלם - - -

ניסים דהן:

איך הוא יכול לחרוג? אין מים.

א' ניסן:

יש מים.

ניסים דהן:

מי שיחרוג, אין לו מים.

א' ניסן:

מוהלים מים שפירים.

ניסים דהן:

אל תמהל. מה הבזבוז הזה במדינת ישראל?

א' ניסן:

אני מסכים אתך.

ניסים דהן:

אל תמהל ואל תיתן. מי שעבר את המכסה, סגור לו את השיבר.

ס' אלחנני:

טכנית איפה זה נמהל?

א' ניסן:

בצומת זוהר במפגש עם המוביל הארצי.

ס' אלחנני:

אתה מערבב צינור של השפד"ן אם מי המוביל?

ועדת הכספים
19/01/98

א' ניסן:

כן.

ס' אלחנני:

גם שותים את זה?

א' ניסן:

לא.

היו"ר אברהם רביץ:

אודי, תסביר שוב.

א' ניסן:

היום התקנות קובעות שני תעריפים: קיץ וחורף.

היו"ר אברהם רביץ:

מתי יותר יקר?

א' ניסן:

בקיץ. מי שחורג מהמכסה שלו שנקבעה משלם מחיר מיוחד. המחיר המיוחד הוא עד כמות מסוימת של 30%. זה מגיע ל-30 וכמה אגורות. לאחר מכן, 96 אגורות מעל ה-54. זה מה שקורה היום.

מתוך ה-140 מיליון קוב שסופקו בשנת 1996, 115 מיליון קוב סופקו מהמפעל ועוד 25 מיליון קוב נמהלו מים שפירים. למרות זאת, שילמו עדיין את התעריפים של מי השפד"ן. ההצעה שהובאה כאן היא בעצם שני דברים: יש פה מבנה שלם שונה של התקנות, שבא ואומר - על כמות מסוימת שזו כמות המכסה, משלמים כך וכך. מעבר לכמות הזאת עד כמות מסוימת שנציב המים יוסיף, ישלמו מחיר משוקלל של מים שפירים. כי מי שחורג ומצריך הכנסת מים שפירים, ישלם כמו מים שפירים. מעבר לזה, מעבר למה שנציב המים אישר זמנית לחרוג, משלמים את שיעור התעריף של מי השפד"ן פלוס מחיר החריגה שדיברנו עליו על 96 אגורות. זה המבנה. המבנה זה השינוי האחד בתקנות.

השינוי השני הוא העלאה של התעריף הרגיל במסגרת המכסה ב-5 אגורות. עליו היה מרב הדיון בפעם שעברה.

היו"ר אברהם רביץ:

זה הוויכוח עם החקלאים?

א' ניסן:

כן.

היו"ר אברהם רביץ:

לשינויים האחרים הם הסכימו?

י' עזרא:

למעט השינוי האחרון. כי השינוי האחרון מדבר רק על מדרגה אחת, בו בזמן שהתקנות הן לגבי שתי מדרגות: מדרגה אחת, כפי שנאמר, לא 30% ראשונים אלא רק 10% ראשונים. מעבר לזה, 96 אגורות. פה נקבעה מדרגה אחת בלבד. זאת אומרת, אפשר ליפול בצורה קיצונית ביותר. זה לא מוסכם ולא מקובל עלינו.

ניסים דהן:

מי שחורג שישלם פי מאה. שלא יחרוג.

א' ניסן:

זו פעם ראשונה שהוא מעלה את הטענה הזאת. אני לא חושב שהיא נכונה. הם לא העלו את זה בטענות של ההתנגדויות במועצת המיס. כל הלובי שם היה בעד השינוי הזה למעט הקטע של 5 האגורות.

היו"ר אברהם רביץ:

עם מה אתם באים אלינו לגבי ה-5 אגורות?

א' ניסן:

מה שנשאלנו בפעם שעברה זה האם אנחנו מוכנים שייערכו שתי הצבעות: הצבעה אחת - על כל השינוי של התקנות. הצבעה שנייה - בעניין ההעלאה של 5 אגורות. אנחנו מוכנים להפרדה הזאת.

היו"ר אברהם רביץ:

זאת אומרת, לא נצביע על ה-5 אגורות?

א' ניסן:

תצביעו ותהיה מה שתהיה החלטה.

ס' אלחנני:

אולי יותר טוב לא להביא להצבעה.

ניסים דהן:

אני אבקש התייעצות סיעתית על כל הנושא.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מדברים היום מתוך הסכמה. אם יש ספק אני חייב לכבד את בקשתו של חבר הכנסת הנדל, שנסע בשליחות המדינה, וגם חבר הכנסת שלום שמחון ביקש לדחות. אני לא אעשה מחטף. חבר הכנסת דהן, עדיין אתה לא צריך להשתמש בהתייעצות סיעתית.

אני מבין שהממשלה הולכת לקראת ההצעה שהועלתה כאן.

ניסים דהן:

כל הבעיה היא אותן 5 אגורות, שלדעתי, צריך להטיל אותן על הביוב ולא על המיס. חצי אגורה באגרת ביוב תפתור לכם את התקציב לגמרי. אף אחד לא ירגיש את זה. אני לא יודע למה אתם סתם מתעקשים. בסוף לא תקבלו לא את חצי האגורה ולא את חמש האגורות.

ועדת הכספים
19/01/98

- 27 -

א' ניסן:

הייתה פה אי-הבנה. בדיון הקודם נזרקו פה נתונים לא מדויקים. אזרחי גוש דן משלמים מלוא התשלום על הטיהור שלהם.

ניסים דהן:

הם צריכים לשלם גם את ההולכה.

א' ניסן:

האלטרנטיבה שלהם היא להזרים את זה לים בתנאים שמחייבים את הנהלת ברצלונה - תנאי איכות הסביבה.

ניסים דהן:

הם הרבה יותר יקרים מאשר ההולכה היום.

א' ניסן:

העלות לא יותר יקרה מההולכה היום.

י' עזרא:

42.5% זה עלות ההון במפעל הזה, וחשוב מאוד לזכור זאת. כי להוביל את המים מאזור יבנה עד הנגב זה 42% מהעלות הכוללת, שהיום היא 1.3 ש"ח. זה יותר מאשר עלות המוביל הארצי.

היו"ר אברהם רביץ:

שמענו את הסכמת הממשלה לפיצול ההצבעות. נערוך את ההצבעות בשוב חברינו מהגולה הדוויה.

אברהם שוחט:

הם היו בעד ההצעה בעניין המים השפירים ונגד התוספת של 5 אגורות.

ניסים דהן:

אני מציע שיהיה נוסח מתוקן.

א' ניסן:

החשש הוא שאז נצטרך לחזור למועצת המים ותהיה ועדת התנגדויות.

א' שניידר:

אתם צריכים תקנות חדשות. הוועדה ממליצה בפניכם על התיקון הזה ואתם מביאים תקנות חדשות. אין דרך אחרת.

א' ניסן:

אתם יכולים לאשר את הרישה של (ב)?

א' שניידר:

הרישה לא עומדת בפני עצמה. כי כתוב כאן: "לכמות המים שהוקצתה בשנת הרישוי
ושלא תעלה על כמות בסיס שפד"ן - 1. תעריף לכמות המים הנצרכת בחודשים
נובמבר-אפריל... 2. תעריף לכמות המים הנצרכת בחודשים מאי-אוקטובר...".

היו"ר אברהם רביץ:

אני מציע שתכינו את התקנות לאור בקשת ועדת הכספים.

א' ניסן:

נתייעץ ונבוא לוועדה.

שינויים בתקציב לשנת 1998

פנייה 1 (חגיגות היובל)

היו"ר אברהם רביץ:

לפנינו הבקשה בקשר לחגיגות היובל למדינה.

אברהם שוחט:

הכניסו בחוברת אירועים רטרואקטיביים שלא שייכים בכלל.

א' שניידר:

יש מקרא שמסביר שחלק מהאירועים הם אירועים בלי קשר לעמותה. אירועים שאין לגביהם תאריך מדויק.

אברהם שוחט:

אז למה לא הכניסו את ליל הסדר...?

היו"ר אברהם רביץ:

החוברת אינה מיועדת לוועדת הכספים.

ל' רז:

אני אסביר את מהות הבקשה. למעשה אותה בקשה עלתה לפני כחודשיים, ומדובר בהעברה של 55 מיליון ש"ח לתקציב אירועי ה-50 ולהקים את המסגרת שהממשלה קבעה. המקורות פה השתנו, כאשר 35 מיליון זה מהרזרבה ו-20 מיליון כבר שורייך בבניית התקציב ונכנס ברזרבה בתוך סעיף של פעולות העמותה.

היו"ר אברהם רביץ:

הכול רזרבה?

אברהם שוחט:

20 מיליון הוא הכניס לתקציב.

ל' רז:

בתקציב זה מוגדר אצלנו כרזרבה.

אופיר פינס-פז:

זו רזרבה של משרד הממשלה?

ל' רז:

כן.

אופיר פינס-פז:

אז למה צריך להביא את זה לפה?

ל' רז:

זה נכנס לאותה בקשה.

היו"ר אברהם רביץ:

בלשון העם אפשר לומר, שזו רזרבה של משרד ראש הממשלה?

ל' רז:

בבניית התקציב בתכנית שנקראה "פעולות העמותה", נכנס גם רזרבה. מה המהות של רזרבה? שהחשב של המשרד לא יכול לבצע בזה אוטומטית, צריך לשחרר לו לפני כן את הכסף. זה נכנס לרזרבה כי הייתה מחשבה שה-55 מיליון יעברו בשנה קודמת ואז שלא יהיה מצב שיהיו לו שם לא 120 מיליון אלא 140 מיליון, ואז 20 מיליון היו ברזרבה. ה-55 מיליון לא עברו. למעשה ה-20 מיליון היו יכולים להיות פנימי לחלוטין ולא היו צריכים להגיע לפה. אבל 35 מיליון זה העברה מהרזרבה הכללית ואיחדנו את זה לבקשה אחת כללית שתבוא לכאן.

אופיר פינס-פז:

50 מיליון שקל כבר אישרנו בשנה שעברה?

ל' רז:

זה אושר בסביבות יוני.

אופיר פינס-פז:

לפי מה שאתה אומר, 70 מיליון שקל יש להם במסגרת התקציב. לא מספיקים להם 70 מיליון? למה צריך להוסיף 35 מיליון? 70 מיליון כבר יש להם, נכון?

אברהם שוחט:

75 מיליון.

ל' רז:

אני רוצה להוסיף על העובדות שציינת: אישרנו למעשה עד היום 55 מיליון בשנה שעברה. מתוכם 5 מיליון לתקציב של העמותה ו-50 מיליון שקל לפעולה, שזה התקציב והרשאה. בנוסף לזה יש להם השנה עוד 20 מיליון של הרשאה להתחייב, ופה מתבקשת השלמה של ה-35 מיליון.

היו"ר אברהם רביץ:

את ה-20 אנחנו גם צריכים לאשר, עדיין לא אישרנו.

אופיר פינס-פז:

הוא אומר שגם אם לא תאשר, יש לו את זה ברזרבה של משרד ראש הממשלה.

ל' רז:

איחדנו את זה כבקשה כדי שזה יעלה לכאן בצורה מסודרת.

ניסים דהן:

אם לא נאשר, אתה צריך להביא בנפרד את ה-20 מיליון.

ל' רז:

את ה-20 מיליון לא צריך להביא. זה שינוי פנימי של תכנית.

היו"ר אברהם רביץ:

הוא רק הביא את זה בפנינו כגילוי נאות של האוצר, אבל הוא לא צריך בעצם להביא. הוא בא לכאן לשכנע אותנו, שצריכים להוציא עוד 35 מיליון שקל, ואנחנו צריכים לתת לו את ההזדמנות לשכנע אותנו. אנחנו יודעים בדיוק במה מדובר.

מה שמעניין אותי לדעת זה האם נעשו דברים כמו התקשרויות חוזיות, כשבעצם אתם נמצאים כבר לאחר המעשה ואתם באים כטובע בים ואומרים: הצילו אותנו, הרי היינו בטוחים שאתם תאשרו ולכן חתמנו על חוזים? אנחנו רוצים לדעת מה באמת קורה בשטח.

ל' רז:

למעשה מבחינת העמותה בעבר הם ישבו והציגו את כל התכניות שלהם, ומה שהם שמו פה על השולחן זה לא רק לחברי הוועדה אלא זה כולל גם דברים שלא מופיעים וזה אמור להתפרסם בחו"ל. זו חוברת ייצוגית, לאו דווקא רק הפעולות של העמותה.

אברהם שוחט:

זה מעשה רמייה.

ל' רז:

זה לא מעשה רמייה. אני לא רוצה להתייחס לצד של האירועים, הם הציגו את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

בייגה, אתה צריך לראות את זה לא כחברת תקציבית, הרי גם לא מסומנים כאן כספים.

אברהם שוחט:

אבל אם כתוב פה עמותת היובל, אירועי שנת היובל למדינת ישראל יש בזה אחריות. יש אירועים שהעמותה איננה מעורבת בקיומם. גם לא בחסות. יש שתי קטגוריות אחרות: אחת - הפקה עצמית, שזה כמו התערוכה, והשנייה - שמשתתפים בכסף. אין חסות.

ניסים דהן:

כל מי שיש לו היום מותג יכול לתת חסות.

אברהם שוחט:

הם לא נותנים חסות.

היו"ר אברהם רביץ:

ספר לנו על ה-35 מיליון.

ל' רז:

לגבי האירועים הם הסבירו. אין לי מה להוסיף.

לגבי התהליך - התהליך קצת השתנה לגבי המקורות ואנחנו מבקשים לסגור את המסגרת שהממשלה אישרה. מה שחשוב פה להדגיש, שהשנה כבר רצה והאירועים הם בלחץ זמנים וצריך להתחשב בזה בהחלטה.

היו"ר אברהם רביץ:

אני רוצה להציע לחברי הוועדה: בואו נעשה פעם מעשה אמיץ וניקח את החוברת הזאת ונגיד, אתם יודעים מה? את זה ואת זה אל תעשו. לא סתם נגיד שאנחנו לא נותנים כסף. זה מעשה אופוזיציוני להגיד שאנחנו לא נותנים כסף. בואו נחליט מה לעשות.

ניסים דהן:

נביא לפה את אנשי העמותה.

היו"ר אברהם רביץ:

שוועדת הכספים תגיד למשל לתושבי תל-אביב, אנחנו מבטלים את המשט כי זה עולה כך וכך כסף. אבל לא להגיד סתם שלא נותנים כסף.

ל' רז:

התהליך שהתקדמו הדיונים על הסיפור היה כזה: בהתחלה הייתה ועדת מנכ"לים. בוועדת המנכ"לים רבו כל הזמן על הנושאים עצמם. לכן זה הגיע לממשלה, וגם שם היו ויכוחים על הנושאים עצמם. בסוף אמרו: העמותה תחליט. אנחנו נגיע לאותו תהליך בוועדת הכספים.

אופיר פינס-פז:

אני מציע להזמין את משה קצב, שהוא השר הממונה. יש פה דרג מיניסטריאלי. זה נראה רע מאוד. אני לא רוצה להיכנס לתכנים כי עבדו על זה שעות וימים. אני לא חושב ששיקול דעתי גדול משיקול דעתם. אני כן חושב שלא צריך להוציא מעבר ל-75 מיליון שקל לעניין הזה.

היו"ר אברהם רביץ:

אתה כנבחר ציבור צריך לומר למדינת ישראל כשבאה ומבקשת ממך לאשר את החגיגות, אתה צריך להגיד מה לעשות. אנחנו מדינה אחת ויש לנו מצוקות כלכליות, אבטלה וכו', ולא נראה לנו ראוי להוציא הוצאה כספית. לכן אנחנו צריכים לומר להם: ראו, חברים, אנחנו חושבים שבעת מצוק ומצוקה את הדברים האלה אל תעשו. בואו ניקח אחריות.

ניסים דהן:

צריך להביא לפה את העמותה.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מוכן שתהיה פה ועדת משנה אמיתית, אולי של שלושתכם (חברי הכנסת בייגה שוחט, ניסים דהן ואופיר פינס), תשבו ותגידו לעמותה את זה ואת זה אל תעשו.

ועדת הכספים
19/01/98

אופיר פינס-פז:

בקווים שאתה קבעת? זאת אומרת, שאנחנו חושבים שזה לא צריך להיות במצב של המדינה?

היו"ר אברהם רביץ:

אבל תקחו אחריות לומר לעם ישראל, את הדברים האלה אל תעשו.

אברהם שוחט:

כל אחד יודע שיש כבר מחוייבויות. כי אם הוזמן האירוע באיצטדיון בירושלים ומדובר בכ-25 מיליון שקל, ודאי עובדים על זה. זה לא דבר שלא קיים, או התערוכה. אלה שני סעיפים ששניהם בלבד מגיעים ל-40-45 מיליון שקל.

אופיר פינס-פז:

אתה לא מעלה על דעתך שיש התחייבויות חוזיות?

אברהם שוחט:

אני מעלה על דעתי שכך. אם מישהו רוצה לעשות מפגן במאי או ביוני, צריך להזמין לפני שנה.

אופיר פינס-פז:

יש לו 70 מיליון שקל.

אברהם שוחט:

אני לא אהיה זה שרוצה להגיד, שבגלל אופי הדיונים כאן לא יהיו חגיגות. יש לי ביקורת קטלנית על כל מה שעשו עם העניין הזה דרך העבודה עם ועדת השרים, עם ועדת המנכ"לים, הגוף הציבורי, את מי מינו לשם. אין מתום בדרך עבודת הממשלה בעניין הזה.

א' שניידר:

זה נמצא בביקורת המדינה.

היו"ר אברהם רביץ:

לא תהיה היום הצבעה. אני רוצה שתקום ועדה.

אברהם שוחט:

אני לא רוצה להיות חבר בוועדה. אתה רוצה דיון נוסף, תזמין את מודעי, תזמין את קצב, תעשה מה שאתה רוצה. אני אומר לכם, אנחנו לא יכולים לשחק עד אין סוף בעניין הזה. אנחנו בתוך השנה, חלק גדול מהאירועים שמופיעים כאן כבר לא יתקיימו. בשאר האירועים יהיו בקוצר זמן נוראי. מתחתי את הביקורת הכי גדולה איך שהעסק נעשה, אבל אני לא רוצה להיות אחראי שלא יהיו חגיגות 50 למדינת ישראל כתוצאה מהסחבת הזאת.

אם אתה מוכן להביא מישהו שמוכן לבוא קצב או מודעי, שיבוא עוד השבוע והעניין יוכרע. יחליטו חברי הכנסת שלא רוצים לתת כסף, זכותם. אבל אני אומר שזו תהיה פגיעה גדולה אם לא יאושר הכסף.

היו"ר אברהם רביץ:

נקים ועדת משנה שתשב עם השר קצב ועם מודעי, עם מי שצריך, והם יישבו ויחליטו בעניין. ועדת המשנה תיקח על עצמה אחריות ציבורית להגיד: את זה ואת זה אל תעשו.

אברהם שוחט:

אני חושב שזו תהיה שגיאה גדולה. ועדת המשנה תגיד אם עושים מפגן או משתתפים בפסטיבל ירושלים או בנגב או עושים כנס של חטיבות שלחמו במלחמת השחרור?

אופיר פינס-פז:

אני בעד לקבוע לוועדה TERMS OF REFERENCE קצת שונה ממה שאתה מציע. תציע ועדת משנה שתוכל לבוא בדברים עם קצב ועם מודעי, לבדוק את מה שבייגה אומר, למה כבר התחייבו, למה עוד לא התחייבו, מה פתוח, מה סגור, ולהביא להם את רוח הדברים של הוועדה שמציעים להם שיצטמצמו בתקציבים, ולהביא בפני המליאה מחשבה יותר מגובשת.

אברהם שוחט:

אני בעד להביא את זה להכרעה בהצבעה, ואני גם בעד לאשר, אולי לקצץ 5-10 מיליון. אני נגד פתיחת התהליך עכשיו כאשר אנחנו נמצאים כבר באמצע שנת ה-50.

מיכה גולדמן:

בשוני מחברי אני חושב שצריכה לקום ועדת משנה. אני גם חושב שאנחנו צריכים לסייע בחגיגות ה-50, וזה יהיה גם יותר יעיל.

אברהם שוחט:

איך נסייע?

מיכה גולדמן:

אנחנו נבוא בצורה פוזיטיבית כדי לקדם את התהליכים. צריך לקשור את כולם יחד ולקדם את העניין.

אברהם שוחט:

מה תפקידם של הח"כים בקידום התהליך הזה? נשב ונארגן מופעים? מה נעשה?

מיכה גולדמן:

אנחנו לא מתכוונים להיכנס לתכנית האופרטיבית. נדבר בעיקר על מסגרת תקציב. אני חושב שהניסיון שלנו יכול לתרום כדי לרוץ קדימה עם העניין.

אברהם שוחט:

זה לא תפקידו של חבר כנסת. יזרקו הכול עליכם.

היו"ר אברהם רביץ:

עוד השבוע נקים ועדת משנה בהשתתפות נציגים מהאופוזיציה ומהקואליציה והיא תחליט בנושא.

תקציב רשות השידור לשנת 1998
תקציב ערוץ 3 לשנת 1998

היו"ר אברהם רביץ:

קבענו שנצביע עכשיו על תקציב רשות השידור.

ניסים דהן:

קיבלנו את חוות הדעת של היועצת המשפטית, שאי-אפשר לפצל את תקציב רשות השידור. אם מתוך תקציב של כמעט 700 מיליון שקל רק מיליון ו-800 אלף שקל הוא התקציב למסורת ודת, אני חוזר על הצעתי המקורית, ובנקודה הזאת אני מסכים עם חברי, חבר הכנסת שוחט, שתקציב רשות השידור הוא בעצם תקציב תרבות שלהם. כך אמר חבר הכנסת שוחט. אני מסכים אתך בכל מילה.

יצחק כהן:

אמרת שזה תקציב תרבות של החילוניים ולנו יש תקציב תרבות תורנית.

אברהם שוחט:

לא אמרתי את זה.

ניסים דהן:

לפחות תוציאו מפה את תקציב הערווה הזה של מיליון ו-800 מיליון שקל למסורת ודת פעם אחת ולתמיד. כשיש שגוף גדול ורוצים לכסות עם בד קטן, מכסים רק חלק מסוים בגוף. תוציאו את זה מכאן כדי שיהיה ברור חד-משמעית שזה תקציב רק לחילוניים.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל החילוניים רוצים מסורת ודת.

ניסים דהן:

שלא יעשו צחוק עם מיליון ו-800 אלף שקל.

היו"ר אברהם רביץ:

מיליון ו-800 אלף שקל מספיק להם.

חברים, אני רוצה להגיד את המשמעות של אי-אישור הצעת התקציב. המשמעות היא תוספת לתקציב רשות השידור. כי מדובר ב-1 חלקי 12 מתקציב 1997 פלוס הצמדה למדד.

ניסים דהן:

1 חלקי 12 ללא אגרה. ברגע שקיצצנו את האגרה זה פחות.

אברהם שוחט:

זה לא רלבנטי. מדובר על תקציב הוצאות.

היו"ר אברהם רביץ:

החוק של 1 חלקי 12 לא נוגע למקורות. זאת אומרת, זו תוספת לתקציב הקודם.

ועדת הכספים
19/01/98

אברהם שוחט:

אני לא אמרתי שיש תרבויות נפרדות.

ניסים דהן:

זה כתוב בפרוטוקול.

יצחק כהן:

אמרת שאתם לא נהנים מטלוויזיה.

אופיר פינס-פז:

חבר הכנסת כהן, אתה לא רואה טלוויזיה?

יצחק כהן:

רק כשאני מבקר בבית-חולים.

אברהם שוחט:

לא סתם אמרתם לאשר תקציב לשלושה חודשים, כי אתם מניחים שבאפרייל יהיה מנכ"ל חדש.

ניסים דהן:

בוא נאשר לארבעה חודשים.

אברהם שוחט:

אתם הממשלה, אתם תחליטו מה שאתם רוצים. אני לא צריך לריב. מה שאמר היושב-ראש זה נכון. ההרשאה להוצאה תהיה יותר גדולה מאשר הצעת התקציב.

אמנון רובינשטיין:

אתמול הייתה תכנית "תקומה" שהאשימה את ממשלת מפא"י בהעברת ילדים דתיים על דתם.

ניסים דהן:

בלי "תקומה" לא ידעת את זה? את אבי פיטרו מהעבודה כי הוא שלח את הילד שלו לבית-ספר דתי.

אמנון רובינשטיין:

ציינתי את תכנית "תקומה" כדי להראות שרשות השידור היא אובייקטיבית.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, אנחנו מצביעים. מי בעד אישור תקציב רשות השידור?

ה צ ב ע ה

בעד אישור תקציב רשות השידור לשנת 1998 - 6

נגד - מיעוט

הוחלט: לאשר את תקציב רשות השידור לשנת 1998

ועדת הכספים
19/01/98

יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש, אני מבקש רוויזיה.

היו"ר אברהם רביץ:

מחר תתקיים הצבעה על רוויזיה.

התקציב כולל גם את ערוץ 3.

הישיבה ננעלה בשעה 12:40